

Nr 258.

Av herr **Källman** m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändrad organisation av det centrala sjukhusarkivet m. m.

I proposition nr 220 har Kungl. Maj:t framlagt förslag angående ändrad organisation av det centrala sjukhusarkivet m. m., vilket förslag syftar till ett sammanförande av sjukhusens standardiseringskommitté och centrala sjukhusarkivet till ett organ, kallat centrala sjukvårdsberedningen.

Av förslaget framgår bl. a., att ledningen av den centrala sjukvårdsberedningen skulle anförtros åt en styrelse bestående av nio ledamöter med lika många suppleanter. Staten skulle erhålla fyra representanter, svenska landstingsförbundet två representanter samt svenska stadsförbundet, Sveriges standardiseringskommission och Sveriges industriförbund vardera en representant. Av statsverkets representanter har medicinalstyrelsens materielnämnd, som ursprungligen utarbetat det framlagda förslaget, tänkt sig, att en skulle företräda medicinalstyrelsen, en byggnadsstyrelsen och en Sveriges läkarförbund. Departementschefen avböjer förslaget i sistnämnda avseende och anser att i stället bör föreskrivas, att en av styrelsens ledamöter skall vara sjukhusläkare. Härjämte synes det honom lämpligt, att en av statsverkets representanter företräder försvarsväsendets sjukvårdsförvaltning.

De frågor, som en blivande styrelse för centrala sjukvårdsberedningen kommer att syssla med, torde i alldeles övervägande grad komma att beröra sjukhusens förvaltning och drift, med andra ord spörsmål av ekonomisk innebörd. Ute i det praktiska förvaltningsarbetet på landets många sjukvårdsinrättningar handläggas dessa frågor av sjukhusens förvaltningstjänstemän, sysslomännen. Det torde icke råda någon tvekan därom, att centrala sjukvårdsberedningen skulle vinna på att den särskilda erfarenhet och sakkunskap i sjukhusekonomiska frågor, som sjukhussysslomännen besitta, bliva företrädda inom beredningens ledning.

I yttranden, som avgivits över det framlagda förslaget — härvid hänvisas närmast till de av arméförvaltningens sjukvårdsstyrelse och svenska stadsförbundets styrelse avgivna — har också framhållits betydelsen av att i beredningens styrelse förvaltningstjänstemännen bliva företrädda.

Det kan förtjäna framhållas, att initiativtagarna till sjukhusens standardiseringskommitté ansågo det vara av sådan betydelse, att förvaltningstjänstemännens intresse och sakkunskap bleve knutna till verksamheten, att icke mindre än tre sjukhussysslomän varit ledamöter av kommittén

som direkta representanter. Det torde icke vara någon överdrift att påstå, att standardiseringsarbetets snabba utnyttjande inom sjukvården i hög grad varit beroende av förvaltningstjänstemännens intresse och påpasslighet.

Under åberopande av anförda synpunkter få vi föreslå,

att riksdagen måtte för sin del besluta, att en av statens representanter i centrala sjukvårdsberedningens styrelse jämte suppleant för denne skola utväljas bland sjukhusens förvaltningstjänstemän.

Stockholm den 8 maj 1943.

G. W. Källman.

Gustaf Karlsson.

Gottfrid Karlsson.

And. Andersson.

Per Andersson.

*John Gustavson
i Guntorp.*

B. A. Nilsson.

Anna Sjöström-Bengtsson.

Sven V. Hansson.

Sven Edin.

Emil Näsström.

Sven Larsson.

Jacob Hansson.

*Gust. Elofsson
i Vä.*

Erik Olof Wiklund.

L. Franzon.